

מסורת הש"ס

אין חן
עו
דנקט ער
אזל נאך
ענד כו
שנאות
דכו ע
מנענע
לפי
וה
הי
העובר
אין קנין
דלפי
שגדלה
ענד כו
לוקח דמ
שגדלה
אל נמי
ומכרה

בובבבב ובוברב שטרס
ב'ב' מ' בקונג' דקסבר
עובד כובבב וגבלה לריי
"יש קיין שאלחם לה
"יש ביד שאלחם וקנה ממנו
"בבב ולא מופטר מטעם
"אלח ורנר קירנה ביי כיון
"ביד עובד כובבב
"שכורה העובד כובבב
"וגבלה שלם וחור
"ועוד דפי' ד"ס בבסיק
"דפי' ד"ס ענינים) ללל
"הכיר נלקח עובד שנחמרה
"שדה מאלח חייב הגדל
"יש קיין לעובד כובבב:
"ורחבה. וכל דלמרה'
"בובבבב ב'ב' ד"ס
"דמותר (ד' ב:) דקד
"יס אין כהן משום מעילה
"משום דליפנין אין טע
"נחמרה חייב בני ישראל
"שמעון דפליג הכא בבסיק
"שני דקדושין (דף ע"א)
"ורנן עובד כובבב
"של ישראל ב'ב' הוא מלי
"מאכ כריי שמעון דקבר
"דנפשיה צברק ע"ה
"אלל עדפיש מיניה
"אחא בני בריה. ואלל
"דושי (ג"ש) משמע דלריי
"אלעריק מה לנדרים מה
"בית ומוקי לה לדרשא
"ללידיה מנה לן הא
"דוכתי דעובד כובבב
"שליחותא דאז לענין וזכי
"אחור נשך (ב"מ דף ע"א)
"דדשי' שליחות מתקומה
"ילפינן בעלמא
"מלח מריבין בעלמא אלל
"מא' מצאבא
"גרסי' דר' יוחנן דכערל
"סבר ר' יוחנן דעובד
"הו וכן מוכח סוגיא הסי:
"שחננה לה אחד
"מאברה. מימה לריי
"היך ומה לו אפי"ג
"הו כיון דידה היא ביד
"שמרל אלל העובד ואלל
"הו חוץ מידה אלל הו
"לו נשמשחר טולה
"לזכות משום דגיטא
"כחד בלמחמא צברק
"פ"ה (ד"ה ב"ה)

אחרי
עצם פ
מימיל
שחר א
לשוני ד
לחלה ב
דקדוש ב
פתי:
דפי"ב ד
שמעון ל
אחס צי
אחריני
דקי"ל
לאו בר
ורבינו ז
דמ"א
מנס א
מתחמה
דומה ד
גיסי' ו
(כיתום ק)
לאו רמי'
ונעשה
יהיה ע
ירך ש
סנהל
שחרר
לה למ
לה נה
יד לא
ועה י
ק
אדרבה
מחמות

לְקַלְקֵלָה בְּחוֹל עֵי עֵדִים
לִכְךָ שֶׁמִּתְקַלְקֵל: בְּחוֹל לֹא

ה' לחבירו מיד רבו של חבירו שאינו רב
י' מצי אבל לא מיד רבו שלו אם שניה
אילו מנה בחיבתו ואע"ג דעבר מקב
מתני' אף הנשים שאין נאמנות לומר
בין גט למיתה שהגט כתב מוכיח: ה'